

ת"פ 15572/12/20 - מדינת ישראל נגד יוסי לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 15572-12-20 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי
נגד
יוסי לוי
הנאשם:
ע"י ב"כ עו"ד זמיר עזריה

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **פציעה**, לפי הוראות סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין; ו**תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 03.10.2020 בשעה 17:45 או בסמוך לכך, הגיעו בני הזוג המתלוננים (להלן - המתלוננת והמתלונן) לצומת הרחובות ראול ולנ ג דבורה הנביאה בתל אביב, לצורך השתתפות בהפגנה. המתלונן אחז ברצועה בכלבם של בני הזוג וכן בדגל עם מקל מעץ (להלן - המקל).
 - משהתקרב המתלונן לצומת, יחד עם הכלב, צעד בסמוך אליו הנאשם, כשלצידו אשתו ובנו הקטין בעגלת תינוק. הנאשם הבחין בכלב כשהוא קשור אך ללא זמם בפה והחל לצעוק ולגדף את המתלונן, באמרו: "**אם אני אראה אותך עוד פעם עם הכלב ללא מחסום, אני אהרוג את הכלב**". משהסתובב המתלונן לשמע הצעקות, הוריד הנאשם את המסכה שעטה על פניו, התקרב אל המתלונן וירק לכיוונו.
 - המתלוננת, שהבחינה בתקיפת המתלונן, צפרה באמצעות צופר פלסטיק שהיה ברשותה בסמוך לנאשם, במטרה לעוצרו מלתקוף את המתלונן. או אז הכה הנאשם באמצעות ידו בפניה של המתלוננת כאשר הצופר בפיה. כתוצאה מהתקיפה נפלה המתלוננת ארצה כשהיא מדממת מאפה.
 - משהבחין בכך המתלונן, הוא רץ לכיוון הנאשם עם הדגל בידו והיכה בנאשם עם המקל כדי שיפסיק לתקוף את המתלוננת. בתגובה לכך חטף הנאשם את המקל מידו של המתלונן, הפילו ארצה, ובעודו שרוע על הרצפה הכה אותו באמצעות המקל בגופו עד לשבירת המקל ועזב את המקום.

- אדם נוסף, אשר השתתף אותה עת בהפגנה, הבחין בתקיפת הנאשם את המתלוננים וביקש ממנו לחדול ממעשיו. הנאשם, בתגובה, הסתובב אליו ודחף אותו.
- המתלוננים פונו לבית החולים ונמצא כי כתולדה מהתקיפה נגרמו למתלוננת לצרציה (חתך) שטחית בצורת סהר על כנף אף שמאל, דימום אפי, נפיחות ובצקת, וכמו כן נגרם לה שבר באף; ולמתלונן נגרם חתך שטחי מדמם במצחו, בגודל של 0.1 ס"מ.
- 3. התנהלו לפניי מספר דיונים מקדמיים, לרבות במתכונת של גישור, ובסופו של דבר הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר עובדותיו פורטו לעיל. במסגרת התיקונים בכתב האישום הושמטו ממנו מספר עובדות מחמירות וכן הוספה העובדה כי המתלונן רץ לכיוונו של הנאשם והיכה בו עם המקל. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין הטיעונים לעונש. המאשימה הודיעה כי עמדתה היא למאסר בפועל ורכיבים נלווים, אך לא התנגדה לעתירת ההגנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.
- 4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך הבהרה כי אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לעניין הענישה הראויה במקרה זה (בפרוטוקול, עמ' 4).

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

- 5. תסקיר שירות המבחן (מיום 28.09.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1987 (בן 35 שנים כיום). הנאשם נשוי וכיום אב לשני פעוטות. מזה כשנה עובד הנאשם כאיש מכירות בחנות קרמיקה. לנאשם 12 שנות לימוד, אך ללא תעודת בגרות. הוא שירת שירות צבאי חלקי, ממנו שוחרר על רקע היעדרות מהשירות שלא ברשות.
- 6. לנאשם עבר נקי לחלוטין ואף לא פתוחים נגדו תיקי חקירה נוספים. בהתייחסותו לביצוע העבירות דנא שיתף הנאשם כי יצא לטיול עם אשתו ובנו הפעוט, כאשר המתלונן טייל עם כלבו באופן שהפחיד אותם. לדבריו, לאחר שהתפתח עימות בינו לבין המתלונן פעל כפי שפעל על מנת להגן על בני משפחתו. הנאשם אמנם הודה מילולית בכתב האישום, אך נאחז בעמדה קורבנית, צמצם ממידת אחריותו למעשים והשליך אותה על המתלוננים וחבריהם, כשאף התקשה להתייחס למידת הפגיעה בהם ולנזק שנגרם להם; הגם שדיווח כי התנצל לפני המתלוננת עוד במעמד החקירה.
- 7. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי הוא אדם הנמנע ממעורבות באירועים אלימים, מתנהל בדרך מאופקת ומתמודד באופן נורמטיבי עם מצבי קושי וקונפליקט; אך בד בבד הצדיק את התנהגותו כאשר התבטא באופן הנותן לגיטימציה להתנהלות אלימה במקרים הזוהים לשלו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם התקשה להעמיק ולבחון את התנהלותו האלימה באירוע ואת תגובתו האימפולסיבית, ואף הסתייג משילוב בהליך טיפולי כשלדבריו אינו זקוק לכך.
- 8. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם, ובסיכומו של דבר העריך כי קיים סיכון נמוך למעורבותו בעבירות אלימות בעתיד; כאשר במידה שהנאשם יהיה מעורב בכך, החומרה הצפויה לתוצאות התנהגותו תהא נמוכה. עם זאת, כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את התנהלותו האימפולסיבית והאלימה של הנאשם, שנעשתה ללא חשיבה מעמיקה על השלכותיה. עוד התרשם שירות

המבחן, כאמור, מעמדה קורבנית של הנאשם ואף מנוקשות מחשבתית מסוימת.

9. בנסיבות אלה לא נמצא פתח למעורבות טיפולית של שירות המבחן וממילא לא נמצא מקום להמלצה על ענישה טיפולית-שיקומית, במסגרת צו מבחן. שירות המבחן המליץ אפוא, גם נוכח חומרת העבירות, להשית על הנאשם ענישה מוחשית, דהיינו מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות. להערכת שירות המבחן, ענישה כזו תיתן ביטוי לחומרת המעשים ותביא להפחתת הסיכון במצבו של הנאשם, ובה בעת תאפשר את המשך תפקודו התעסוקתי התקין של הנאשם ואת שאיפתו לניהול אורח חיים נורמטיבי.

10. בדיון שהתקיים לפניי, לאחר שנתקבל התסקיר הנ"ל, עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, זאת בין היתר בגין אי הבנה (נטענת) אודות המסמכים והנתונים שהנאשם התבקש למסור לקצינת המבחן. בנסיבות אלה, ולו לפני משורת הדין, הוריתי על קבלת תסקיר משלים (בפרוטוקול, עמ' 10).

11. בתסקיר המשלים (מיום 17.11.2022) צוין כי הנאשם הציג לשירות המבחן מסמכים שונים, דהיינו: תלושי משכורת, המלצה ממעסיקו ואישורים רפואיים מהם עולה כי הנאשם סובל מבעיות גב. עם זאת, הנאשם נאחז בעמדתו הקורבנית, כאשר לתפיסתו הוא משלם מחיר כבד אף בטרם מתן גזר הדין. הנאשם אף הלן על ההחמרה של מערכת אכיפת החוק עמו והביע חשש מעונש של מאסר בפועל, גם לנשיאה בדרך של עבודות שירות, העלול לפגוע בעבודתו.

12. הנאשם ביקש משירות המבחן לבחון אפשרות ענישה של של"צ, הגם ששיתף - וכך עלה גם בבדיקות השתן - כי הוא משתמש בסמים מסוג קנבוס, ללא היתר, ובנסיבות אלה לא ניתן היה לבחון אפשרות של עונש של"צ בעניינו. עוד צוינה בתסקיר עמדתם של המתלוננים, שהבהירו כי מבחינתם היה מדובר באירוע טראומטי, שהם מתמודדים עם השלכותיו עד היום. עם זאת צוין, כי מאז האירוע לא יצר הנאשם קשר כלשהו עם המתלוננים.

13. בסיכומי של דבר, וכאשר לפי ראיית הנאשם הוא אינו זקוק לטיפול בתחום הוויסות והאלימות, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו. שירות המבחן שב אפוא והמליץ על הטלת ענישה קונקרטית על הנאשם, בדרך של מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש:

14. מטעם המאשימה מספר ראיות לקביעת העונש, וכן העידו שני המתלוננים. המתלוננת ציינה בעדותה כי כתולדה מהתקיפה נגרם לה שבר באף, ובנוסף קרע בצד שמאל שלו, כאשר השלכות הפגיעות הללו מלוות אותה עד היום (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 1 ואילך). עוד טענה המתלוננת כי האירוע גרם לה לטראומה נפשית חמורה, בין השאר בשל פרסום המקרה, והיא נדרשה לחופשת מחלה ממושכת מעבודתה וכן לטיפולים פסיכולוגיים. יצוין עוד, כי כתמיכה לגרסת המתלוננת הוגשו לפניי, מטעם המאשימה, תעודות רפואיות בעניינה של המתלוננת (ע/1) וכן דו"ח מסכם חקירת מז"פ, שעניינו צילומי החבלה שנגרמה בפניה (ע/2).

15. המתלונן תיאר בעדותו את הנזקים המידיים והמתמשכים שנגרמו לו, לדבריו, עקב באירוע. כפי שסיפר המתלונן, הוא חש שמשפחתו מתפרקת והוא אינו מצליח לעזור לאשתו, שנפגעה באפה, ולבנותיהם אשר הושפעו ממצבה של אמן. עוד תיאר המתלונן כי עקב הפגיעה הוא סבל מכאבי ראש

קשים, שלדבריו שבים מחדש לקראת כל דיון בבית המשפט (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 1 ואילך). כתמיכה לגרסת המתלונן הוגשו לפני, מטעם המאשימה, תעודה רפואית בעניינו (ע/3) וכן תמונות החבלה שנגרמה בראשו (ע/4).

16. מטעם ההגנה העידה אשתו של הנאשם. האישה סיפרה כי במועד האירוע היא היתה בהיריון מתקדם ויצאה לטיול עם הנאשם ובנם התינוק, שהיה בעגלה. האישה העידה בסערת רגשות וטענה כי המתלוננת צפרה לבעלה באוזן "וקרה מה שקרה" (בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 16). עוד ציינה האישה בעדותה את מצבם הכלכלי הקשה של בני הזוג, העדר העזרה מהוריהם, וכן תיארה את אופיו הטוב של הנאשם והפגיעה העלולה להיגרם למשפחתה מהשתת עונש ממשי על הנאשם; ועל רקע כל אלה עתרה לרחמי בית המשפט.

17. עוד הגיש ב"כ הנאשם מסמכים רפואיים, המלמדים על כאבי גב מהם סובל הנאשם (ס/1), וכן תעודה רפואית בעניין מצבו של אבי הנאשם, אשר עבר אירוע מוחי (ס/2).

ד. עיקר טיעוני הצדדים:

18. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, ופירטה את העבירות שבהן הורשע על יסוד הודאה זו. ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות החומרה של האירוע, ובמיוחד את התפתחותו והתמשכותו של האירוע, כמו גם את הפרש הגילאים הניכר שבין הנאשם לבין המתלוננים המבוגרים. עוד הטעימה ב"כ המאשימה את הנזקים שנגרמו למתלוננים באירוע, כעולה מעדויותיהם שנשמעו כאמור לפני בית המשפט.

19. ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של ההגנה על שלמות הגוף וההגנה על הביטחון האישי ושלוות נפשו של הפרט במרחב הציבורי. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום קריות) 38558-08-21 **מדינת ישראל נ' אמבורג** (21.12.2021), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, אלא ששם דובר בביצוע עבירות של גניבה ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, בנסיבות חמורות בהרבה מעניינו. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום ת"א) 22922-01-22 **מדינת ישראל נ' פינחסוב** (25.10.2022), אך גם שם דובר בנסיבות חמורות מבעניינו ואף שם נקבע מתחם עונש הולם שתחילתו בתקופת מאסר שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות. מכל מקום, בסופו של דבר ובעניינו עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

20. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן ובמיוחד על עמדתו הקורבנית של הנאשם. עוד הטעימה ב"כ הנאשם כי מתסקירי שירות המבחן עולה שהנאשם מתקשה להבין את הבעייתיות שבהתנהגותו ונעדר כלים אדפטיביים להתמודדות עם מצבי לחץ; כאשר התמונה לא השתנתה במסגרת התסקיר המשלים. עם זאת, ב"כ המאשימה ציינה גם את נסיבות הקולה, ובהן העדר העבר הפלילי, ההודאה והחיסכון בזמן השיפוט.

21. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טענה, ולהשית עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס כספי, פיצויים משמעותיים למתלוננים והתחייבות להימנע מעבירה.

22. ב"כ הנאשם, מצידו, מתח ביקורת על עתירת המאשימה לענישה בדמות מאסר מאחורי סורג וברית, במיוחד נוכח התיקונים שנערכו בכתב האישום המקורי הן בפרק הוראות החיקוק והן בפרק העובדות כתב האישום. במיוחד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה - שהוספה לכתב האישום המתוקן - שלפיה תקיפת המתלונן אירעה רק לאחר שהלה רץ לכיוון הנאשם והיכה בו עם המקל. מדובר אפוא, לשיטת הסניגור, בנסיבות הקרובות לתגרה ועל כן העונש צריך להיות בהתאם, במיוחד כאשר המתלונן לא הובא לדין בגין חלקו באירוע.
23. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שהאירוע החל כאשר הנאשם טייל לתומו עם אשתו ההריונית ובנו התינוק, שהיה בעגלה, כאשר בנסיבות אלה ברור שהוא לא התכוון לתקוף מאן דהוא, קל וחומר אישה. לסברתו, גם בענין המתלוננת היתה התגרות קודמת, שכן המתלוננת צפרה בצופר שהיה בידיה, לטענת הסניגור ליד אוזנו.
24. ב"כ הנאשם הרחיב בהתייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שכיום הוא מטופל בשני פעוטות. מדובר בנאשם ללא כל רישומים פליליים, אשר סובל מבעיות רפואיות ועובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, אך אין בכך כדי לגרוע מחלקם של המתלוננים, ובמיוחד המתלונן, באירוע, ובהדבק דברים זה הפנה להתרשמות שירות המבחן מהסיכון הנמוך למעורבות הנאשם בעבירות אלימות נוספות.
25. במכלול נסיבות אלה, וכאשר מדובר בנאשם שהוא אדם נורמטיבי ואיש משפחה אשר נקלע לסיטואציה, עתר הסניגור להסתפקות בענישה מקלה בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצויים למתלוננת.
26. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מצטער על כל המקרה ולעולם זה לא יחזור"** (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 18).

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

27. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
28. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה לענין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשם. יתר על כן, תנאי יסודי לקיומה של חברה תרבותית הוא עקירת האלימות הפיסית מן השורש, ועל כן הפסיקה חוזרת ומדגישה את הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות, בין השאר לצורכי הרתעה כללית ואישית. לפיכך, כאשר מדובר בעבירות תקיפה הגורמות לחבלות, נפסק שוב ושוב כי יש צורך בהשתת ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות. לענין מדיניות הענישה הנהוגה ר', רק לשם דוגמא, ת"פ (שלום קריות) 21237-09-18 **מדינת ישראל נ' ברקה** (29.04.2019) והפסיקה הרבה המאוזכרת שם.
29. כאמור, קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת לא רק מחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם מחומרת בנסיבות שבהן בוצעו. במקרה דנא, מתקיימות כמה וכמה נסיבות חומרה: **ראשית**, האירוע התחיל בהתנהגות בריונית של הנאשם, אשר פנה למתלונן בצעקות ובאיומים רק משום שסבר - על דעת עצמו - כי כלבו של המתלונן היה אמור להסתובב עם מחסום על פיו. **שנית**, וזו נקודה מהותית כאן, הנאשם תקף

באלימות ובראש חוצות את שני המתלוננים, על אף שהם מבוגרים ממנו בשנים רבות (25 שנים לערך) ולמעשה יכולים להיות הוריו. **שלישית**, הנאשם הפליא את מכותיו במתלון, וזאת תוך שימוש במקל ועד לשבירתו.

30. מצד שני, יש להתחשב גם בנסיבות הקולה. **ראשית**, עובר לאירוע טייל הנאשם עם אשתו, שהיתה בהיריון, ובנו התינוק (בעגלה) וברי כי לא תכנן לצאת ולתקוף אדם כלשהו. **שנית**, הגם שיש לדחות את טיעון הסניגור כי המתלוננת כביכול התגרתה בנאשם בכך שצפרה בצופר שהיה בידיה - שהרי לכך אין כל קשר רציונלי להתנהגותו האלימה של הנאשם - אין להתעלם מכך שהנאשם תקף את המתלון רק לאחר שהלה היכה בו במקל. אמנם לא היה כל מקום לנקיטת הליכים משפטיים נגד המתלון נוכח תקיפתו החמורה על ידי הנאשם, אך בעובדה שהמתלון היכה תחילה בנאשם יש כדי להקחות מחומרת האירוע.
31. בהתחשב בכל אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

32. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
33. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
- עברו הפלילי של הנאשם -** לנאשם אין הרשעות קודמות. מדובר, כמוכן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.
- הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו -** הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו. יחד עם זאת, הטלת עונש כאמור לנשיאה בעבודות שירות תגבש פגיעה מתונה בהרבה.
- הודאה ונסילת אחריות -** הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם, הגם שמתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם עדיין נאחז בעמדה קורבנית.
- נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו -** הנאשם יליד שנת 1987, בן 35 שנים כיום, נשוי ואב לשני פעוטות, ומנהל אורח חיים נורמטיבי.
34. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. יוטעם כי גם ב"כ המאשימה, בהגינותה, לא חלקה על מסקנה משפטית זו.
35. אשר לעתירת ב"כ הנאשם להסתפקות במאסר מותנה - לא למותר לציין כאן כי עניינה בבקשה לחריגה ניכרת ממתחם העונש ההולם, כאשר אין לכך כל בסיס בדין. יתר על כן, בנסיבותיו של הנאשם, ובמיוחד נוכח עמדתו הקורבנית וקשיי הוויסות מהם הוא סובל - כהשתקפותם בתסקירי שירות המבחן - אין זה נכון כלל ועיקר להימנע מהשתת ענישה ממשית וקונקרטית, שעלולה להעביר לנאשם מסר לפיו כביכול תקיפת המתלוננים היתה אירוע קל ערך, מה גם שענישה קונקרטית נדרשת לצורך הפחתת הסיכון במצבו של הנאשם כהמלצת שירות המבחן.
36. לבסוף, בהיבט הענישה הכלכלי לא מצאתי במקרה זה מקום להטיל קנס כספי על הנאשם, נוכח

מצבו הכלכלי, כאשר ברובד הכלכלי ניתן להסתפק בפסיקת פיצויים הולמים למתלוננים.

ז. סוף דבר:

37. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 16.11.2022.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 15.02.2023 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג וברח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בדרך של עבודות שירות, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 5,000 ₪, ופיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 2, בסך של 2,500 ₪.

הפיצויים, בסכום כולל של 7,500 ₪, ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננים, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.